

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de Mitropolitul

Abonamentul:
pentru parohii cl. I Lei 7000.— cl. II Lei 5000.—
cl. III Lei 3000.— Particulari Lei 7000.— Autorizați
și străinătate Lei 15.000.— De sprânză Lei 20.000.—

Articole și corespondențe
se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu
strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate
nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiilor
un cm. 20 Lei pentru o
de mai multe ori se dă

Onor. Asociațiunea pentru literatura
română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

ADMINISTRAȚIEI foii Tele
român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 4

Socialism creștin

Trăim o epocă de furtunoasă și dramatică frământare socială. Omenirea, sătulă de nedreptăți și de mizerie, caută cu tot dinadinsul să-și toarne noi tipare de viață socială, în care să stăpânească dreptatea și fericirea pentru toți.

Războiul recent a făcut ca suferințele sociale: scăderile și neajunsurile de care suferă societatea omenescă, să atingă un grad înspăimântător. Faptul acesta a determinat o intensă preocupare de problema socială, care constă în căutarea și aflarea celor mai potrivite și eficiente mijloace pentru vindecarea suferințelor sociale. Grija de a pune în aplicare aceste mijloace, revine politicii sociale, care stă astăzi pe primul plan al politicii statale.

În discuțiile multiple și variate pe cari le comportă în sine problema socială, este atras adeseori și creștinismul. Ceea ce este foarte firesc, întrucât creștinismul este factorul primordial al celei mai fericite rezolvări a problemei sociale. Fără a fi un sistem social, creștinismul prin faptul că închide în sămburele învățaturii sale cea mai superioară concepție despre lume și viață, aruncă puternice raze de lumină asupra întregii probleme sociale. În consecință, problema socială se apropie cu atât mai mult de rezolvirea ei fericită — atât sub raport teoretic, cât și sub raport practic — cu cât se inspiră mai mult din concepția creștină.

De aceea, ori de câte ori oameni puși la înalte locuri de răspundere în conducerea lumii, subliniază importanța și valoarea vreunui principiu creștin, n'avem decât să ne bucurăm. Atari sublinieri constituiesc dovada că omenirea n'a uitat care este adevărata cale, ce duce la rezolvirea tuturor frământărilor sociale ce o chinuesc astăzi.

Ne aducem aminte cu cât optimism senin am înregistrat declarațiile dlui H. Truman, președintele Statelor Unite, din cuvântarea pe care a ținut-o în ședința finală a Conferinței Națiunilor Unite dela San-Francisco: «Pentru o pace bună, pentru o pace durabilă, popoarele de ispravă din lume trebuie să păstreze hotărârea de a doborî spiritul rău ce a dominat omenirea în ultima decadă». Convingerea dsale că pacea se poate sălășlui în lume numai prin creștinism, rezultă și din cuvintele: «Să nu pierdem această șansă supremă de a stabili o domnie mondială a rațiunii, de a crea o pace durabilă sub conducerea Domnului».

Același etos profund creștin pulsează și în avertismentul pe care dl Clement Attlee, primul ministru al Angliei, l-a făcut poporului american și întregii lumi într'un discurs ținut în ședința comună a Congresului american, că: «Cea mai mare misiune a noastră de astăzi este să arătăm tuturor oamenilor, înainte de a fi prea târziu, că civilizația noastră va putea supra-

viețui numai dacă acceptă și pune în practică în relațiile internaționale și în viața noastră națională, principiul creștin că toți suntem frați».

Subliniind înalta semnificație a acestui avertisment, trebuie să spunem că este plin de miez creștin. Căci principiul creștin că toți suntem frați, este cea mai pură și mai puternică expresie a creștinismului. El rezumă în fond întreg creștinismul.

Pentru a justifica deplin această afirmație, este de ajuns să ne reamintim că morală creștină — după însăși afirmația întemeietorului ei — se rezumă în porunca iubirii față de Dumnezeu și față de aproapele. (Vezi: Mat. XXII, 37—38). În aceste două porunci se cuprinde esența tuturor datoriiilor creștinești. (Cf. Mat. XXII, 39). Ele formează o unitate indisolubilă, pentrucă între ele există o legătură intimă și ființială: iubirea față de aproapele este în fond manifestarea iubirii față de Dumnezeu și totodată fructul ei cel mai prețios, ca și proba cea mai evidentă a sincerității ei (Cf. I. Ioan IV, 20—21).

De importanță fundamentală pentru creștinism, porunca iubirii este «legea cea nouă» care constituie esența creștinismului. Poruncă centrală a vieții morale creștine, iubirea este pârghia pe care se zidește mântuirea și fericirea creștinului. Numai iubirea creștină îl ridică pe om la chipul desăvârșit al modului său de a fi: omul-copil, care stă în continuă legătură filială cu Tatăl ceresc și omul-frate cu inima mereu deschisă spre ajutorarea semenului său.

Trecând peste orice granițe: personale, sociale, naționale și religioase, iubirea creștină este singura putere ce poate aduce în lume, înfrățirea tuturor într'o viață închinată cu adevărat lui Dumnezeu și capabilă să aducă la îndeplinire, toate idealurile care frământă azi creștinii și inima politicii sociale actuale.

Iată, de ce socotim deplin îndreptățită afirmația: Laburismul — care afirmă și susține prin dl Clement Attlee, principiul creștin că toți suntem frați — merită titlul de socialism creștin.

C. SÂRBU

Nr. 11.770

Comunicat

Se aduce la cunoștința absolvenților Academiei teologice „Andrelane”, că proxima sesiune a examenului de capacitate preotească va fi în Februarie 1946. Cei ce doresc să se înscrie la acest examen de capacitate preotească, să-și înainteze Consiliului Arhiepiscopesc, cerere de admitere însoțită de actele personale și de studii până la data de 31 Decembrie 1945. Data examenului se va comunica ulterior.

Sibiu, 22 Noembrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Hirotonirea Prea Sfințitului Teodor

Iarăși ne-a făcut Dumnezeu părtași la trăirea unor zile cu veșmânt de lumină scilicitoare și curată și cu puteri de zidire duhovnicească! Încă odată ne-a cucerit vraja neînchipuit de puternică a unui praznic rar.

După ani și ani, catedrala din Sibiu a primit sub bolta ei oaspeți dintre cei mai rari, mai dragi sufletului nostru. Au venit la noi vlădici porniți la păstorie din preajma scaunului ilustrat cândva de neuitatul Șaguna și ocupat acum de autenticul vlădică păstrător prin veac al duhului șagunian, vlădici rămași cu gândul și cu fapta la rânduielile noastre de cărturărie ortodoxă. Au alergat în catedrală și mii de credincioși mânați numai de zel curat și de dragoste adevărată pentru Hristos și pentru slujitorii Lui din veacul de acum. Popor mult a venit să cadă'n rugăciune atunci când Sfințitul Duh va cobori cu harul Său în ființa unuia dintre cei mai vechi și mai vrednici slujitori ai altarului străbun.

Prilej de bucurie mare i-a adus pe toți. I. P. C. Sa Arhimandritul Teodor Scorobef, vicarul Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu urmează a fi ridicat în treapta arhieriei.

Sâmbătă seara, în 10 Noembrie 1945, se slujește vecernia mică și privegherea. I. P. C. Arhimandrit Ioan Dinu dela Oradea, înconjurat de soborul preoților și diaconilor din centrul Arhiepiscopiei, conduce slujba care intruchipează actul introductiv pentru cele ce se vor petrece în ziua următoare.

Sunt de față: I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului, PP. SS. Episcopi Nicolae al Clujului, Nicolae al Orăzii și Ioșif al Argeșului, I. P. C. Arhimandrit Teodor, profesorii, studenții și elevii școalelor confesionale din localitate, credincioși de toate vârstele și din toate păturile sociale.

Slujba se desfășoară în atmosfera zilelor mari și de sfințenie ei se cucerește toți cei de față. La sfârșit, arhidiaconul Ioan Circoș, talmăcind un rost tradițional, pășește spre I. P. C. Arhimandrit Teodor și îl vestește că I. P. Sf. Mitropolit Nicolae l-a numit vicar, Sfințitul Sinod i-a acordat rangul ierarhic de arhieriu, iar M. Sa Regele Mihai I l-a confirmat în postul de arhieriu vicar al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Momentul poartă însemnătate deosebită și se așterne cu toată solemnitatea ce i se cuvine. Doar martorii aici stătători ar putea spune că l-au trăit în întreaga lui frumusețe și măreție. Ei își apleacă auzul, ca să prindă fiecare cuvânt din smeritul răspuns al celui chemat în treapta arhieriei. Răspunsul urmează într'o depănare domoală și bătrânească și exprimă toată mulțumirea omului căruia Dumnezeu i-a hărăzit, în toamna vieții, să primească darul cel mai mare.

Duminecă, în 11 Noembrie 1945, se slujește sfânta Liturghie arhierescă,

dar așa cum abia în ani demult trecuți s'a mai slujit chiar în Sibiu. Ierarhii liturghisitori: I. P. S. Mitropolit Nicolae, PP. SS. Episcopi Nicolae al Clujului, Nicolae al Orăzii și Ioșif al Argeșului, sunt conduși, dela reședința mitropolitană și până în catedrală, în dangățul clopotelor și în candelă de tropar. Popor mult, cum se poate vedea doar la praznice, urmărește cu pietate orice mișcare și trăiește clipe de creștinească bucurie.

În cadrul sfintei Liturghii, prin punerea mânilor de către I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, darul Sfințitului Duh coboară în ființa celui ce a fost Arhimandritul Teodor. Corul cântă: «Vrednic este!» Cu el, întreg poporul își unește gândul și în grai rămas din neam în neam exprimă o urare:

Intru mulți ani, Prea Sf. Teodor!

La sfârșitul sf. Liturghii, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a rostit o predică impresionantă, arătând cât de multe și de mari sunt darurile pe care Biserica le revarsă asupra fiilor ei. Darurile acestea sălășluiesc în noi mai ales prin mijlocirea sfințelor Taine.

De data aceasta, prin Taina Preoției, darul Duhului Sfânt coboară în ființa unuia din cei mai vrednici slujitori ai altarului străbun.

I. P. Sf. Mitropolit a mulțumit apoi PP. SS. Episcopi: Nicolae al Clujului, Nicolae al Orăzii și Ioșif al Argeșului, care au înfrânt toate greutățile și nu au pregetat să vină și să stea de ajutor întru desăvârșirea tuturor lucrărilor împreunate cu hirotonirea P. S. Teodor.

De încheiere, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a exprimat, în cuvinte calde și părintești, felicitări și urări de viață lungă și spornică, pentru P. Sf. Arhieriu Teodor.

P. Sf. Arhieriu Teodor a răspuns apoi prin cuvântarea următoare:

I. P. Sf. Stăpâne,
Prea Sfințiile Voastre,
P. Cucerniți Părinți,
Iubiți Ascultători,

Orientarea creștină în viață este privilegiul acelor credincioși, pentru care creștinismul este o înaltă vocație. Această orientare creștină atât de necesară în zile de răstriește ca și în zile normale, se învață la picioarele Mântuitorului și atârnă în primul rând de condițiunile morale ale individului, mai mult decât de cele intelectuale.

Domnul nostru Iisus Hristos a arătat anume norme de orientare în ceea ce s'ar putea numi recepțiuni spirituale, descrise în Sf. Evanghelie.

Aceste recepții spirituale au darul de a ne scormoni conștiința, ca să știm: Cum stăm, încotro mergem și care sunt datorințele noastre în zile de cumpând ale vieții?

Mântuitorul nostru Iisus Hristos a avut un metod propriu, simplu, direct și natural de a ști ce este în

mintea și în sufletul aceluia, pe care doria să-i aducă la mântuire.

Din ziua, în care a predicat în sinagoga din Nazaret și până în săptămâna Sfințelor Sale Patimi, în Cetatea Ierusalimului, a trăit în focarul frământărilor spirituale, intelectuale și sociale ale contemporanilor Săi și în contact cu toți factorii vieții și cu toate păturile sociale.

La toate ocaziile, unde era lume adunată, în piețe, pe țarmul mării, în măgurile munților și în pustie, înpresurat de bolnavi ori de sănătoși, ca și în case particulare și în drumetțiile sale fără de popas, era înconjurat de mulțimea popoarelor ori măcar de cercul obișnuit al prietenilor și ucenicilor Săi.

Trăind în astfel de împrejurări nu e greu să vedem, că El întreba pe oameni, într-o formă ori într-alta: *Ce credeți voi, Ce vi se pare vouă?*

Domnul Hristos n'o făcea aceasta de dragul popularității, ca prorocii cei falși, care și pleacă urechea la pământ, ci ca să știe ce crede lumea despre persoana, despre opera și misiunea Sa și cum privește ea viața și problemele ei.

Răspunsurile primite rareori erau satisfăcătoare ci mai todeauna eronate și false. Mântuitorul nu lăsa necorectate răspunsurile primite. Sincer și drept, căuta să inspire ascultătorilor Săi idei și concepții adevărate despre viață și rosturile ei, dar mai ales despre Împărăția Cerului. Și lumea a înțeles repede, că Iisus Hristos nu e ca preoții și călătorii vremii cu moralitate dubioasă și cu spoală de știință. Nu e mirare, că adevărul Domnului pătrundea ca un fior și ca o undă inviorătoare prin toată ființa gloatelor, făcându-le pe acestea să-L asculte cu drag.

Generație de generație trece prin fața Adevărului Sf. Evanghelii, iar vrednicia ori nevrednicia lor se judecă după atitudinea față de Sfânta Evanghelie.

Există, ce e drept, idei și evenimente, care schimbă soarta indivizilor și a gloatelor, dar nici unele nu se pot asemăna cu influința binefăcătoare a Sf. Evanghelii.

I. Unii dintre noi am trecut prin două războaie mondiale. Azi privind în urmă, ne dăm seamă cum ne-am orientat atunci și încotro să tindem azi.

Sfârșitul norocos al primului războiu mondial ne-a adus înfăptuirea idealului nostru național: unirea politică a tuturor Românilor în România întregită, liberă și independentă, sub oblăduirea glorioasei noastre Dinastii.

Înfăptuirea idealului național, zemislit și crescut în Sfânta Sfințelor sufletului multor generații de înaintași, ne-a venit ca un dar de sus, învăluit în năstrapa unor răspunderi nebănuite de mari.

O serie de zile luminate ne-a hărăzit acel norocos sfârșit de războiu. Unele din acele zile sunt legate de însuși acest sanctuar național, mărturie văzută a prezenței nevăzute a lui Dumnezeu, în mijlocul Românilor ardeleni.

Și ne-au fost prilejuate acele zile mari de mărețe înfringeri religioase, memorabile sfințiri de ierarhi, de strălucite vizite regale și de soli ai legăturilor culturale și politice cu străinătatea, favorabilă nouă, de istorice congrese naționale, misionare și culturale, ținute în acest centru bisericesc, unde duhul ocrotitor al lui Șaguna se sălășluiește mai viu, mai deplin și mai rodnic în inițiative și în realizări.

În atmosfera sacră de aici am avut viziunea, că soarta neamului e în mâna lui Dumnezeu și certitudinea, că viitorul neamului trece prin fața Sfântului Altar.

În atmosfera înaltă a acestui Sanctuar s'au articulat chemările de destn ale Duhului Sfânt, care a in-

spirat și ne-a dăruit perioada dinamică de înflorire a Bisericii ardelenne, inaugurată și îndrumată de Înalt Prea Sfințitul nostru Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae.

Nu ne-a fost dat însă să continuăm în liniște și nestingheriți opera împlinirii, căci a venit asupra noastră ca o năpastă urgia prăbușirii sfințelor noastre hotare și am fost târșiți în vâltoarea cumplită a războiului al doilea mondial.

În fața acestor năpăstuiți exclamăm împreună cu înțeleptul cronicar, Miron Costin: *Nu sunt vremile sub cârma omului ci bleful om sub vreme!*

Acest al doilea războiu a pus în vibrare harfa tuturor durerilor. Deși războiul s'a terminat, încă nu ne-am recules din groaza primejdiilor, prin care am trecut. Ne e teamă să inventariem toate imensele jertfe de sânge ale celor din războiu, ale refugiaților și ale populației civile și nici bunurile materiale pierdute și mai presus de toate ne chinue grija zilei de mâine. Condițiunile interne și externe ale vieții obștești dela sfârșitul celui de al doilea războiu mondial, nu se pot asemăna cu cele din 1918.

În sbuciumul și în frământările în care trăim, ni se pare, că ne găsim ca într-o casă învăluită de furtună, cu ușile și ferestrele asvârlite din fîșini și vânturi sălbătice năvălind și ieșind din casă, cu urlete sinistre.

Această imagine mărită e imaginea lumii întregi în această generație, bătută de Dumnezeu.

Adunați în Casa Domnului, cu frică și cu cutremur ne întrebăm: *Încotro să apucăm și care sunt datoriile clipelor de față?*

Trebuie să știm, că a trăi fără ideal, a ajunge în cea mai nenorocită stare de a nu mai distinge între ce e bine și ce e rău, a pierde încrederea în Dumnezeu și în sineși, a accepta orice tirănie, spre a nu te prăbuși în prăpastia propriilor poftă ucigătoare — e soarta peceluită a celor pierduți și care au uitat, că depind de Dumnezeu.

Practic toți care citim istoria creștinismului știm, că nici disperarea, nici pesimismul nu sunt semnele unei credințe vii în Iisus Hristos.

Creștinii adevărați s'au simțit fericiți și în cele mai aspre adversități ale vieții. Fericirea legăturilor cu Mântuitorul nostru Iisus Hristos întrece orice urgii.

Durerile mari și zguduiri puternice scormonesc adâncurile sufletului și credincioșii adevărați sunt izbijiți de chemările irezistibile ale rezistenței și ale nădejdi.

Cu astfel de experiențe ale vieții a putut scrie Sf. Ioan Gură de aur următoarele cuvinte mult grăitoare: „Noi am putea fi mai totdeauna fericiți și să ne bucurăm de viață, orcât de grea ar fi și chiar și în cuptorul de foc al prigoanelor, dacă ne-am ridicat cugetul deasupra nivelului lucrurilor omenești. Într'adevăr nimic nu contribuie mai mult la bucuriile vieții decât contemplând lucrurile din partea lor luminoasă. Noi însă suntem înconjurați de laturile întunecoase ale vieții. Partea cea luminoasă e partea dinspre Dumnezeu.”

II. Lăudat și preamărit fie Domnul, cu voia căruia am împlinit în toamna aceasta patru decenii de activitate bisericască și eram gata să mă retrag din slujbă și să mă despart de numeroșii și iubiiți împreună lucrători în via Domnului, având mulțumirea sufletească, pe care mi-o dă conștiința, că oricât de modestă și nepretențioasă mi-a fost munca, Dumnezeu totuși a primit-o și a binecuvântat-o. Pentru că această muncă am săvârșit-o în iubire de Dumnezeu, de Sfânta Biserică și de neam și n'a fost cu totul zadarnică în ochii Domnului.

A intervenit însă decizia Înalt Prea Sfințitului meu Stăpân, aprobată de Sf. Sinod și confirmată de Majestatea Sa, Augustul nostru Rege Mihai I, — ca să nu apropiu de țarmuri corabia, ci s'o îndreptez înspre largul vieții, urmând Domnului pe cărările apostolatului, ca Arhiereu auxiliar al I. P. S. Sale.

La orice chemare înaltă se ivesc ezitări și îndoieli, pe care le-am frământat în sufletul meu. Scena chemării la apostolie a pescarilor dela Marea Tiberiadei mi-a dat de gândit.

La Cuvântul Domnului... *Îndreptați corăbiile voastre la adânc și aruncați mrejele...*, pescarul Simion a răspuns: „Doamne, toată noaptea ne-am trudit și nimic n'am izbândit..., dar pe Cuvântul Tău, teștm în largul mării, să aruncăm mrejele!”

Acest dialog evanghelic ne este atât de cunoscut, deși noi nu-l pătrundem sensul și adeseori cugetăm: *Zadarnică e orice încercare..., căci n'are să izbutească!*

Aceasta se întâmplă, din pricină că ne lăsăm amăgiți de părțile negative, de greutăți, de piedeci și ne dăm bătăuși. — Au nu auzim la toate colțurile spunându-se cu durere ori cinic: *Generația de azi e pierdută, destrăbălarea e generală, apatia s'a așternut peste toți, putreziciunea și plăgile de tot felul au năpădit în toate sectoarele vieții. Și se înfierăază cu judecăți aspre: Această generație când a avut suflet, n'a avut mijloace, iar ajungând la mijloace, n'a mai avut suflet vrednic de ele!*

Nu e de mirat că și Biserica e luată la țintă și aspru cenzurată. Astfel unii cred, că Biserica este învechită și că e timpul suprem să iasă din frontul vieții și retrăgându-se undeva într'un colț, la periferia vieții, să cultive florile pietății în grădina sufletelor credincioase! Secularismul atingând apogeul nu se sfiește a spune cu emfază, că deoarece Biserica n'a izbutit să ridice viața creștinilor la nivelul doctrinelor sale, e rândul alternativelor creștinismului: al democrației, socialismului și comunismului să realizeze mult așteptata dreptate socială și să înfăptuiască frățietatea între oameni, prin mijloace efective.

Noi însă știm, că Sfânta Biserică nu poate fi înlocuită prin nimic, iar cei ce într'adevăr vreau să contribuie la îmbunătățirea vieții nu sunt rivalii ci colaboratorii noștri întru Domnul.

Să nu ne lăsăm impresionați nici intimorați de lozinci de acestea, ci mai dinadins să răspundem: *Pe Cuvântul Tău, Doamne, aici suntem, începem lucrul dela început, cu puteri înalte și cu speranțe proaspete!*

Sf. Evanghelist Luca, istorisind pescuitul miraculos arată, că — la îndemnul Domnului pescarii norocoși au vânat atâta putere de pește, încât au strigat și la alți pescari să grăbească să le ajute, să aducă mrejele la uscat.

Cu toții cunoaștem aceste experiențe atât în viața spirituală cât și în viața materială. Suntem ființe gregare, care trăim laolaltă, muncim împreună și suntem avizați unii la alții. Însoțirea noastră e și în bine și în rău, la bucurie ca și la suferință.

Dar de asemenea știm cu toții, că ceea ce ne separă în viață nu sunt lucrurile mari, ci dimpotrivă lucrurile mărunte, interese meschine și păcătoase, pe când lucrurile mari ne unesc.

Pricina de căpetenie, că trăim separați, izolați și străini, fără priință și indiferenți unii față de alții, e fiindcă trăim superficial și ne cunoaștem superficial, căutându-ne defectele iar nu și calitățile.

Nu ne coborâm în adâncul ființei și nu căutăm să ne cunoaștem și să ne unim. Adâncul este în lăuntrul fiecăruia iar nu în lumea din afară.

Și numai coborându-ne în adâncul sufletelor, ne putem da seama de puterile din noi, pe care datorii suntem să le dezvoltăm.

III. *Ce ne poate uni și ce trebuie să ne unească?*

Neamul nostru are instinctul iubirii de familie, al iubirii de neam și al iubirii de pământul strămoșesc. Instinctul credinței în Dumnezeu și iubirea de lege constituie moștenirea spirituală, din care s'au zămislit caracterul național, unitatea sufletească și conștiința acestei unități. Cu fiecare generație aceste bunuri se împăspătează presupunând, că fiecare generație și-le însușește, le apără și se străduiește să le transmită urmașilor.

Fac parte din această moștenire: Sf. Evanghelie, Sf. Taine și Sf. Biserică. Sf. Evanghelie e bunul suprem, care covârșește toate bunurile din lume. Ea satisface nevoile sufletului omenesc. E minunata prezență a persoanei și puterii Mântuitorului și darul vieții, care a izvorit din jertfa de pe Cruce, prin care ne curățim de întinărirea păcatelor. Ea ne dă putere să împlinim datorințele vieții. Ea e darul vieții, al adevărului, al dreptății, al frăției și al păcii, dacă primim Sf. Evanghelie cu credință și cu umilință.

Iar Sf. Taine sunt mijloacele prin care Duhul Sfânt revarsă harul Său în viața noastră.

Dar Sfânta Biserică? Ea e trupul mistic al Mântuitorului și proiectarea în timp și în spațiu a minunatei Întrupări a Domnului, prin care se continuă în lume opera mântuirii neamului omenesc.

De 19 veacuri a coborât pe pământ acest Ierusalim ceresc, chemând la pocăință și la mântuire pe fiii răzvrătiți ai Tatălui, pentru a-i înfla și sfinți. În istoria Bisericii sunt epoci de neuitată glorie și epoci de stagnare, pentru că fiii ei s'au dovedit adeseori slabi în credință, slabi în slujire și slabi de caracter. S'a părut uneori că Sf. Biserică a intrat în agonie, fiind părăsită de fiii ei.

Adeseori lăncezește și spiritul progresist e mai puternic în afară de Biserică decât în lăuntrul ei, cu toate că Biserica e vatra consacrată a luminii și creatoare a celei mai înalte civilizații.

Dar și când corupția s'a incubat în Biserică, ea s'a dovedit capabilă de reculegere și de renaștere, ridicându-se din mijlocul ei profeți plini de vigoare, viziuni nouă și eroi și martiri ai credinței și ai idealului religios.

În epocile de decadență apar reacțiuni puternice de însănătoșire, punând lumea în uimire cu forța de convertire la Hristos.

Sfânta Biserică ne cere numai să o iubim, spre a cunoaște puterile ei miraculoase. Iar cu lucrurile sfinte, nu este ca în lume, că întâi trebuie să le cunoaștem pentru a le iubi, ci să le iubim pentru a le cunoaște. Mântuitorul Hristos a întemeiat Biserica Sa pentru noi păcătoși, pentru noi S'a întrupat, pentru noi S'a răstignit și a înălțat, ca să ne mântuiască. Și noi avem trebuință de Sf. Biserică, să ne facă creștini adevărați, creștini practicanți, creștini militanți.

În Biserică a depus Dumnezeu soarta și secretul fericirii noastre. De aici obârșesc toate obligațiunile noastre față de Sfânta Biserică. Ea ne-a renăscut și ne-a crescut. Ea ne-a dăruit cunoștința de Dumnezeu, ne-a învățat să înălțăm sufletul pe altarul Lui, și să vorbim cu Tatăl ceresc, ai cărui fii suntem. Din izvoarele ei ne-am adăpat și cu ambrozie ingerilor și cu pâine cerească ne-a hrănit. Când am alunecat și am cunoscut amărăciunea păcatului, Sf. mistică Bi-

serică ne-a chemat la sine iertându-ne și ajutându-ne să ne întoarcem pe înălțimile sufletului. Prin ea cunoaștem lumina, adevărul și viața și a o neglija ar însemna să ne răsvrătim împotriva lui Dumnezeu și să renunțăm la fericire.

Să-i recunoaștem Bisericii drepturile ce le are asupra noastră de a ne reîncreștina.

Este un ocean în inima fiecărui om și trebuie să vie o zi pentru fiecare dintre noi, în care să-și ia barca sa și să traverseze acel ocean. Fiecare om trebuie să-și precizeze atitudinea sa față de credință, față de Biserică. Mulți se înecă. Ci, Tu, Doamne, apără barca noastră subredă de valurile furtunoase și ajută-ne să nu ne înghită valurile.

IV. Iar pentru ca decizia noastră să nu dea greș, e necesar să ne reamintim, că după primul război mondial, istoria a înregistrat o perioadă de *renaștere a sensului ortodoxiei naționale*, renaștere ancorată în Sf. Evanghelie și cu orizonturi largite până în zărilor de slavă ale ecumenicității. O seamă de credințe tari și de aspirații înalte au pătruns adânc în sufletul Clerului și al mirenilor, pe care nicio putere din lume nu le poate smulge.

Bucuriile vieții le-au îmbogățit, durerile le-au adâncit, încercările le-au întărit și purificat.

Mărturisim convingerea, că poporul nostru, prin Biserica sa strămoșească este prizonierul unor nădejdi și aspirații de libertate, de progres și de înnoire sufletească, pe care acest al doilea război mondial le-a adâncit și le-a potențat.

Și înainte de încheere, doresc să exprim de pe treptele Sfântului altar înalt Prea Sfințitului nostru Stăpân, Prea Sfinților Voastre, de aici, Sf. Sinod și Majestății Sale Augustului nostru Rege Mihai I, mulțumirile mele pline de recunoștință, pentru cele ce au făcut pentru smerența mea și să-i asigur că voi justifica acestea printr-o dăruire deplină Domnului și o slujire devotată Sf. Bisericii.

Și mulțumind Domnului, îl rog împreună cu Psalmistul: Dumnezeu, caută din cer și vezi și cercetează via această, pe care a sădit-o dreapta Ta și o desăvârșește pe ea", (Ps. 79, st. 14). Amin!

† TEODOR

Orori nemțești

Prizonierii români întorși din captivitatea germană, istorisesc orori înspăimântătoare săvârșite mai ales de Sași, cu soldații noștri. Potrivit relatărilor ziarului „Viața Nouă” din Oradea, caporalul Roman Traian din comuna Țigănești de Criș, eliberat din lagărul de la Linz de către armatele anglo-americane și sosit de curând acasă, a declarat următoarele:

„Am fost și eu luptător în reg. 19 Inf. compania 6-a și am căzut prizonier la Nemț, la 21 Feb. 1945, în munții Tatra.

În drum spre Germania, eram o coloană de 2500 prizonieri români iar pe șoseaua Bratislava—Viena, am fost conduși de trupe S. S. formate din Sași din Banat și Bucovina.

Acești călăi S. S. ne-au condus spre lagăre, dar fiindcă noi eram aproape morți de foame și slăbiți de drum, nu puteam merge decât cu mare greutate.

Când cineva dintre noi nu mai putea merge, repede îl executau în același moment. Soldații S. S. îi împiedecau pe cei neputincioși, cu piciorul să nu cadă în drum, ci în șanț, iar cu pistolul le trăgeau în cap. Din cei 2500 Români căzuți prizonieri, am ajuns în lagărul Linz din Austria, numai 800 de oameni, restul 1700 au fost împușcați pe drum de călăi S. S.”

Strașnică recunoștință!?

Râvna se răsplătește

Dacă multe din colectele pentru orfelinatul arhiepiscopesc n'au corespuns așteptărilor, aceasta se datorește lipsei de râvnă a celor cari le-au făcut. Pe de altă parte, vin mereu la Consiliul Arhiepiscopesc rapoartele ale C. părinți cu rezultate minunate. Râvna nu rămâne nerăsplătită. Cel ce pornește cu dragoste și cu însuflețire la lucru, având conștiința că servește o cauză mare izbândește peste așteptări.

Cel îndoielnic și nepăsător față de lucrul pe care trebuie să-l facă, rămâne rușinat. La fel s'a întâmplat și cu colecta pe care preoșimea noastră a fost chemată să o poarte pentru o operă caritativă de mare amploare ca cea a ocrotirii orfanilor de război. Rezultatele obținute oglindesc o stare de fapt sufletească a parohiilor și cu deosebire a preoșilor. Din unele parohii cu 2000 până la 3000 de suflete și peste 3000, s'a colectat abia 30.000 Lei; iar din parohii de 700 suflete s'au realizat sume de 300.000, ba chiar 350.000 Lei. Care să fie motivul acestor rezultate atât de curioase? Cheia acestor situații o ține în mână preotul respectiv. Prin colecta pentru orfanii neamului întreg preoșimea dă un examen de vrednicie pastorală, un examen de prezență spirituală în mijlocul credincioșilor săi. O dovadă neîgăduită de măsură în care păstorul este legat de turmă și de felul cum înțelege turma să dea ascultare păstorului său.

Lăsând la o parte colectele nereușite, cari au prilejul să se corecteze și să se completeze în viitor, pomenim de astă dată colecta parohiei Chirpăr. Sub conducerea părintelui Străuț credincioșii au adus la Sibiu 62 ferdele de cartofi. Proaspătul paroh din Viștea de Jos a colectat 61.000 lei pe lângă o colecție masivă în alimente și efecte în valoare de 300.000 Lei. Părintele Constantin din Brașov-Stupini a ajuns la un sfert de milion Lei și colecta continuă. Parohia Brașov Cetate a trimis până acum la Sibiu 306.000 Lei și colecta continuă. O parohie mică, de lângă Sibiu, n'are nici 500 suflete, a colectat și vârsat la Sibiu 110.000 Lei, pe lângă colecta în natură de alimente și efecte.

N'am arătat aceste rezultate pentru a lăuda pe cei cari le-au obținut, ci am voit să facem dovada că râvna nu rămâne nerăsplătită. Cuvântul Evangheliei se adevărește în toate problemele: „Celce caută, află și celui ce bate, i-se va deschide”.

Referent

Nr. 11.811/1945

AVIZ

În bugetul pe exercițiul anului 1945/46 al Ministerului de culte, sunt prevăzute 58 posturi de cântăreți bisericești pentru Arhiepiscopia noastră.

Posturile acestea pot fi ocupate numai de absolvenți cu diplomă dela Școala de cântăreți bisericești „D. Cuntan” din Sibiu.

Cei interesați își vor înalta de urgență cererile lor Consiliului nostru Arhiepiscopesc, dar numai cei cari au satisfăcut serviciul militar.

Cererile vor fi însoțite de acte legale.

Consiliul Arhiepiscopesc

Atențiune!

Sosindu-ne comande de luminări fără indicarea precisă și completă a adresei parohiei, rugăm din nou Oficiile parohiale să binevoiască a scrie la fiecare comandă și adresa parohiei: cu Oficiul poștal și Județul, altfel nu se vor mai executa comanda.

Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român
Fabrica de luminări — Sibiu

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Decembrie 1945

1. În fiecare zi dimineața la ora 6^{1/2}, Utrenie și în continuare Sfânta Liturghie. În fiecare seară la ora 6 Vecernie, Vineri seara după Vecernie, „Acatistul Maicii Domnului”.

2. În Duminică și Sărbători dimineața la ora 8^{1/2} Utrenia, în continuare la ora 9^{1/2} Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

3. Duminică în 2 Decembrie 1945 servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gh. Secaș și Alexandru Popa; diaconii: Simion Macarie și Mihail Mărginean. Predică: cons. Gheorghe Secaș. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, preotul Dr. Ioan Chioariu, dela parohia Sibiu-Isferior.

4. Joi în 6 Decembrie 1945, la Sfântul Nicolae servesc: P. S. Sa Arhieruevicar Teodor Scorobef, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Predică: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, preotul Ioan Albu, dela parohia Sibiu-Iosefin.

5. Duminică în 9 Decembrie 1945 servesc: Cons. Ieronim Grovu, prot. Mihail Neagu, prof. Dr. N. Terchilă; diaconii: Dr. Emilian Vasilescu și Mihail Mărginean. Predică: prot. M. Neagu. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, preotul Nicolae Constantin, dela parohia Sibiu-Lazaret.

6. Duminică în 16 Decembrie 1945 servesc: Cons. Aurel Nanu, prot. Mih. Neagu și insp. Dumitru Călugăr; diaconii: Nicolae Mladin și Sim. Macarie. Predică: cons. Aurel Nanu. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, preotul Dr. Corneliu Sârdu, dela parohia Sibiu-Treistejari.

7. Duminică în 23 Decembrie 1945 servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Dr. Nicolae Neaga și preotul Ioan Velțianu; diaconii: Anatolie Scurtu și prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Predică: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, protopop Mihail Neagu.

8. Marți în 25 Decembrie 1945, la Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos servește; I. P. Sf. Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae, înconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi. Predică: I. P. Sf. Mitropolit Nicolae. — După masă, la ora 4 predică la Oastea Domnului cons. Gheorghe Secaș.

9. Mercuri în 26 Decembrie 1945, Soborul Preacuratei Fecloarei servește: P. Sf. Arhieruevicar Teodor, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Predică: P. S. Sa Arhieruevicar Teodor. — După masă, la ora 4, predică la Oastea Domnului preotul Ioan Muntean.

10. Joi în 27 Decembrie 1945, Sfântul mucenic Arhid. Ștefan servesc: prot. Mih. Neagu, preoșii Nicodim Belea, prof. Iacob Bozocă, Vladimir Turușancu și ier. Varahil Jitariu; diaconii: Simion Macarie și Mihail Mărginean. Predică: duhovnicul Nicodim Belea. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, diaconul Simion Macarie.

11. Duminică în 30 Decembrie 1945 servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gh. Secaș, prof. Teodor Bodogae; diaconii: Anatolie Scurtu și prof. Nicolae Mladin. Predică: cons. Gheorghe Secaș. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, duhovnicul Nicodim Belea.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Adunarea eparhială din Cluj

Am înregistrat la vremea sa Adunările eparhiale dela Arad și Timișoara. După tragicele evenimente ale anului 1940, Eparhia Clujului n'a mai avut posibilitatea unei întruniri reprezentative legale. Au trebuit să vină zilele de reintregire a Ardealului, ca P. S. Sa Nicolae al Clujului să poată convoca Adunarea eparhială. Chemată pentru zilele de 28 și 29 Oct. c., Adunarea eparhială a întrunit majoritatea membrilor, alături de un select grup de ofițeri români în frunte cu generalul erou Atanaslu.

După slujba arhierescă din catedrală, împreună cu pomenirea membrilor răposați, a avut loc — tot în catedrală — deschiderea Adunării prin frumoasa cuvântare a P. Sf. Episcop Nicolae, pe care am publicat-o în nr. trecut. În timp ce se face expedierea telegramelor omagiale, își face apariția dl prim-ministru Dr. P. Groza.

Din catedrală asistența trece în sala de recepție a reședinței episcopale, unde a avut loc omagierea P. S. Nicolae și șgapa oferită de P. S. Sa tuturor deputaților eparhiali.

Luni 29 Oct. c. reprezentanții Bisericii asistă la deschiderea solemnă a Liceelor ortodoxe confesionale, pentru a continua apoi dezbaterile cu prezentarea rapoartelor secțiilor și cu completarea vancanțelor din Consiliul eparhial.

Terminându-se ordinea de zi, P. Sf. Episcop Nicolae mulțumește membrilor, în numele cărora răspunde P. C. Prot. stavrof. Ștefan Rusu, eogbind activitatea Prea Sfinției Sale.

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Răscumpărare. Înalt Prea Sf. Sa Mitropolitul nostru Nicolae și-a răscumpărat feliicitările de ziua numelui, dăruind 20.000 Lei pentru orfanii de război.

Îndătinata recepție din anii trecuți, nu va avea loc la Sf. Nicolae, nici în anul acesta.

Ziua Regelui în Țară: După cum anunță ziarele, în toată Țara au avut loc înălțătoare manifestații de dragoste pentru M. Sa Regele Mihai I, cu prilejul zilei de 8 Noembrie c.

În ziua de 23 Oct. a. c. a avut loc la Timișoara, Adunarea generală a Asociației Clerului „Andrei Șaguna”, secția Timișoara.

Universitatea „Regele Ferdinand I” din Cluj, anunță că înscrierile și examenele s'au amânat pentru data de 15 Ianuarie 1945.

Cu ocazia împlinirii unui an de activitate a Ariusului, a avut loc o ședință festivă în sala Ateneului Român.

Ministerul Educației Naționale comunică celor interesați că examenul de capacitate pentru profesori începe la 1 Martie 1946.

Guvernul nostru a hotărât să înceapă tratative comerciale cu Jugoslavia.

„Legea Românească”, organul oficial al Eparhiei ortodoxe române a Oradiei, apare în aceeași serioasă ființă. Nr. 18-19 pe 15 Sept.—1 Oct. 1945, cu prinde articole de actualitate.

„Indrumătorul Eparhial” este numele noului organ de publicitate al Eparhiei Râmnicului Nou Severin, ce apare lunar sub directa îndrumare a P. Sf. Atanasie Dincă Bărlădeanul. Rostul lui este „să oglindească întreaga viață bisericească, sub toate aspectele ei”.

Nou monete de 20, 100, 200 și 500 Lei se pun curând în circulație, spre a înlătura criza mărunțului.

EXTERNE:

Cu ocazia serbării onomastice, M. Sa Regele a primit o telegramă de felicitare dela dl Kalinin, președintele Prezidiului Suprem Sovietic.

Cu ocazia aniversării revoluției din 7 Nov. 1917, dl Molotov a ținut un discurs în fața Sovietului din Moscova, în care a vorbit despre desfășurarea războiului și despre problemele interne și externe actuale.

În urma hotărârii Mareșalului Stat Major al Armatei Sovietice, cei aproape 300.000 prizonieri români aflați în lagărele din Rusia, vor fi în curând în țară.

Dl Ethridge, trimisul special al Departamentului de Stat american, a avut o lungă întrevedere cu dl Molotov și cu dl Vășninski, la Moscova. De câteva zile dsa este la București.

Cu ocazia celei de a 28-a aniversări a marelui Revoluției socialiste din Octombrie, M. Sa Regele Mihai I, dl Truman și dl Attlee au trimis președintelui Kalinin câte o telegramă.

Dl ministru Kavtaradze a fost decorat cu ordinul „Drapelul Roșu pentru Muncă”.

S'au restabilit legăturile telefonice dintre România și Turcia.

În Ungaria s'a constituit guvernul de coaliție.

Dl Cordell Hull a primit premiul Nobel pentru pace pe anul 1945.

Dl Bevin, ministrul de externe al Angliei, a făcut în Camera Comunelor importante declarații cu privire la situația din Palestina.

A început procesul criminalilor de războiu dela Dachau, precum și procesul marilor criminali de războiu.

Alegerile din Jugoslavia s'au terminat cu victoria Frontului Național Jugoslav. Mareșalul Tito a obținut o majoritate absolută.

Comunicatul oficial asupra Conferinței dela Washington, anunță că întrebuintarea energiei atomice în scopuri militare va fi complet eliminată.

Dl Attlee s'a întors din America. Dsa a făcut declarații importante în fața Congresului american și Parlamentului canadian. Asupra rezultatelor obținute va face comunicări în Camera Comunelor.

Guvernul Sovietic a hotărât retragerea trupelor sale din Cehoslovacia.

Poporul sovietic se pregătește pentru alegerile la Sovietul suprem al U. R. S. S.-ului.

În Bulgaria poporul s'a pronunțat pentru Frontul Patriotic. Au votat 86% din numărul total al alegătorilor. Dintre aceștia, 3.407.355, adică 88,24%, au votat pentru guvernul Frontului Patriotic.

Evreii au declarat grevă generală în Palestina. Situația se menține încordată.

Generalul de Gaulle a fost ales șef al Guvernului francez provizoriu, pe care a reușit să-l formeze.

Vorbind ziaristilor, Mareșalul Tito și-a exprimat credința că relațiile dintre România și Jugoslavia democratice, se vor îmbunătăți mereu și se vor extinde și în domeniul cultural și economic.

După știri necontrolate încă, mareșalul Tito ar fi declarat că libertatea religioasă este garantată în mod absolut în Jugoslavia federativă, iar statul nu mai finanțează nici un cult.

ȘTIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

8. Duminecă în 25 Noembrie 1945, servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Dr. N. Neaga și Nicodim Belea; diaconii: A. Scurtu și Dr. Grigorie T. Marcu. — Predică: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — La Oastea Domnului predică, după masă, la ora 4, Pr. Dr. Corneliu Sârbu, dela parohia Sibiu-Treistejari.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Căminul cultural. Revistă de cultură a poporului, editată de Fundația Regele Mihai I. Redacția și administrația: București III, strada Lăstiuș 8. Abonamente: Pentru conducătorii satelor și

pentru unitățile Fundației, Lei 4000 — Pentru particulari, Lei 5000 — Pentru instituții și autorități, Lei 8000 —

Revista apare de șase ori pe an, în excelente condițiuni de fond și formă. Numărul 7-8 (Iulie-August) din anul XI [a. c.], oferă un bogat material de studii, cercetări monografice, cronică, acțiune culturală, cărți, reviste, însemnări, buletine bibliografice.

Pentru îmbogățirea rațională a Bibliotecilor populare, consultarea regulată și atentă a buletinelor ei bibliografice este de cel mai mare folos.

La rubrica „Documente”, revista reproduce, ca model al genului, Regulamentul pentru funcționarea bibliotecilor protopopesc și parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu, votat de Adunarea noastră eparhială în ședința ei din 13 Aprilie 1942, precum și Expunerea de motive a I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, care-l însoțește. (m.)

Gând de taină

*În mintea mea numai o ghindă,
Te văd, Doamne, ca'n oglindă,
Numai soare și lumină,
Ca o mare'n flăcări plină.*

*S'amefit în bucurie,
N'am cuvânt și nici tărăie,
Pentru gând, sau pentru cântec,
Pentru vraja de descântec.*

*Gânguresc în rugăciune,
Nu știu bine ce-am a spune,
Căci plutind mă văd spre Tine,
Tot trecând prin lumi străine.*

*Ca un fluture din noapte,
Pâlpând cu vis de soapte,
Imi iau zbor de jos din tină,
Către slavă și lumină.*

*Și să fiu cu Tine aproape,
Imi las ruga peste ape,
Și-ți fac sufletu-mi o tindă,
Cu geam, mintea mea oglindă.*

Preot IOAN IONESCU

Nr. 999/1945 (34) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Hăghig, din prot. Prejmer, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:
1. Salariul dela stat.
2. Sesiunea parohială 17 jug. arabil și fănață.

3. Casă parohială cu dependente, toate în stare bună.
4. Patru stânceni lemne din pădurea bisericească.

5. O ferdelă (20 litri) cereale (grâu) dela fiecare cap de familie, iar dela văduve jumătate.

6. Taxele stolare uzitate în parohie. Concurenții își vor înainta cererile de concurs și documentele prescrise și prealabile în cuviințarea de candidare dată de înalt Prea Sfinția Sa, la Oficiul protopopesc ortodox din Prejmer, și se vor putea prezenta în parohie cu învoirea Oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare, pentru a celebra, a predica și a face cunoștință cu credincioșii.

Prejmer, 1 Octombrie 1945.
Oficiul protopopesc ortodox rom. Prejmer, în înțelegere cu Cons. parohial din Hăghig.

Ioan Ludu,
protopop

* În Nr. 42-43 s'a publicat din eroare ca parohie de clasa a III-a. Parohia Hăghig este parohie de clasa II-a din anul 1935.

**Răspândiți cu drag
Telegraful Român
Organul lui Șaguna din 1853**

Nr. 362/1945 (32) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Toderița, protopopiatul Olul, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:
1. Salariul dela stat.
2. Casă parohială cu dependente și grădină 1 jug. 445 stj.

3. Sesiune parohială: 13 jug. 364 stj. arător, 3 jug. 784 stj. fănaț și folosința cimitirului.

4. Taxele stolare obișnuite în protopopiat.

5. Cererile de concurs însoțite de actele prescrise în regulamentul parohial și încuviințarea de candidare a I. P. Sf. Mitropolit se vor înainta în termen Oficiului protopopesc din Șercaia.

Candidații se vor prezenta în biserica parohială din Toderița în Dumineca sau sârbătoarea ce li se va fixa de Oficiul protopopesc, pentru a predica, cânta, sluji și face cunoștință cu dreptcredinciosul popor.

Șercaia, la 20 Septembrie 1945.
Oficiul protopopesc ortodox român Olul în înțelegere cu cons. parohial din Toderița.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 220/1945 (37) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Dobârca, protopopiatul Mercurea, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Tel. Român”.

Venitele împreunate cu acest post:
1. Salariul dela stat.

2. Locuință în clădirea casei culturale.
3. Sesiune parohială: 12 jugăre pământ arător și fănaț.

4. Un teren pentru zarzavat, lăsat prin dispoziție testamentară.

5. Folosirea grădinei din jurul bisericii.

6. Un stâncin lemne de foc, tăiate și aduse acasă, — până când se dau lemne din partea comunei politice.

7. Venitele stolare și statorite în protopopiat.

Cererile de concurs, însoțite de autorizația de candidare a Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc și de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înainta în termenul fixat, Oficiului protopopesc ortodox român Mercurea.

Concurenții se vor prezenta în parohie, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sârbătoare, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox român Mercurea, în înțelegere cu consiliul parohial.

Dumitru Ciuchendea
protopop

(38) 1-3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Zdrapți, din protopopiatul Zarand-Brad, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în „Tel. Român”.

Beneficiile împreunate cu acest post:
1. Locuință confortabilă nouă cu toate cele necesare.

2. Grădină în mărime de 1/2 jugăr.
3. Folosirea cimitirului.

4. Venitele stolare obișnuite în parohie.
5. Salariul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta Oficiului protopopesc ortodox român al Zarandului cu sediul în Brad, județul Hunedoara.

Candidații vor anexa la cererea de concurs documentele necesare, cum și autorizația de concurs dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopopesc al Zarandului-Brad în înțelegere cu Consiliul parohial.

Zarand-Brad, la 11 Noembrie 1945.

Pr. Alex. Fugăț
adm. protopopesc

Nr. 238/1945 prot. [41] 1-3

Concurs

Se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție a lui în „Telegraful Român” pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Apold, protopopiatul Sighișoara.

Venitele împreunate cu acest post:
1. Salariul dela stat.
2. Casă parohială nouă cu toate dependentele necesare în stare bună.

3. Sesiune parohială cca 13 jugăre, arător și fănaț.
4. 6 stâncini de lemne, tăiatul și transportul privind pe preot.

5. Venitele stolare.

Concurenții își vor înainta în termen petițiile prevăzute cu documentele prescise și cu binecuvântarea arhierescă de candidare, Oficiului protopopesc Sighișoara și cu încuviințarea subsemnatului se vor prezenta și în parohie.

Oficiul protopopesc Sighișoara în înțelegere cu consiliul parohial din Apold. Sighișoara, le 12 Noembrie 1945.

Emilian Stoica
protopop

Nr. 570/1945 [40] 1-3

Concurs

În conferință cu ord. cons. Nr. 10.690/1945 Bis, pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Mag, se publică un nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român”.

Venitele împreunate cu acest post:
1. Salariul dela stat.

2. Casă parohială în supraedificate.
3. Două grădini în intravilan.

4. Sesiune parohială de 11 jugăre, pământ arabil.

5. O soartă de lemne din pădurea bisericească.

6. Stola uzitată în parohie.

Concurenții își vor trimite cererile cu documentele prevăzute în Regulamentul parohial și încuviințarea de candidare numai pentru noii concurenți, având a se prezenta în parohie cu încuviințarea subsemnatului, Oficiului protopopesc.

Săliște, la 18 Noembrie 1945.

Dr. Dumitru Bercea
protopop

Nr. 699/1945 Prot. [35] 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III a Ruși, protopopiatul Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima lui apariție în „Tel. Român”.

Beneficiile:
1. Salariu dela stat.
2. Casă parohială.

3. Sesiune parohială de 21 jugăre, pământ arător și luncă.

4. Patru stâncini de lemne din pădurea comunală.

5. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare și de binecuvântarea arhierescă de candidare, se vor înainta Oficiului protopopesc Sibiu.

Concurenții se vor prezenta în parohie să servească și să predice, să facă cunoștință cu credincioșii, la ordinea la care și au înaintat cererile. Prezentarea se va face în Duminecă și sârbători, cu încuviințarea protopopului.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Sibiu, 18 Octombrie 1945.

Mihail Neagu
protopop

(36) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. întâia Cugir, din protopopiatul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român”.

Beneficiile împreunate cu acest post:
1. Salariu dela stat.

2. Casă parohială.
3. Încălzit și luminat.

4. Sesiune parohială de 20 jugăre pământ arător, în hotarul comunei Aurel Vlaicu.

5. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Cererile însoțite de actele reglementare și încuviințarea arhierescă de candidare, se vor trimite în termen Oficiului nostru protopopesc, iar candidații se vor prezenta în parohie pentru a fi cunoscuți de credincioșii noștri de acolo, cu învoirea noastră.

Orăștie, la 21 Octombrie 1945.

Oficiul protopopesc ortodox român Orăștie în înțelegere cu Consiliul parohial din Cugir.

Prof. Zaharie Stanciu
adm. protopopesc